

Can dostum Hakan

Abdullah DİNÇKOL*

Dostluğumuz 1982 yılında Tuzla Piyade Okulu yedek subay öğrenci alayında başladı. Bölüğümüzün flama taşıyıcısı olan Hakan ile hukukçu öğrenciler bir araya geldiğinde tanışmıştık. 4 aylık eğitimimiz sırasında boş kalabildiğimiz zamanlarda gelişen arkadaşlığımız, eğitimimizin sonunda çıktığımız meslek kurasında Erzincan 3. Ordu Komutanlığı nezdindeki görevimizle kader birliğine dönüşmüştü. Hakan 3. Ordu Genel Sekreterliğinde ben ise önce 3. Ordu Mahkemesinde ve sonra savcılığında görevlendirilmiştim. Orduvinde aynı odayı bir yıl boyunca paylaşmış ve kardeşliğimizi pekiştirmiştik. 1983 Erzincan büyük depreminden 1 hafta önce ben izinli-terhis olarak İstanbul'a dönmüştüm, Hakan ise depremi ve yıkıcılığını Erzincan'da yaşamıştı.

1983 yılında İstanbul'a dönüşümüzde Hakan yeni kurulmakta olan Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde Devletler Umumi Hukuku Anabilim Dalı araştırma görevlisi olarak atanırken, ben daha önce görev yaptığım Hatay-Kırıkhan ilçesi hâkimi olarak göreve başlamıştım. Kendisinin bilahare beni arayıp haber vermesi üzerine, ilan edilen Hukuk Felsefesi ve Sosyolojisi Anabilim Dalı araştırma görevlisi kadrosuna başvurduğum ve kadroya atanarak Fakültenin ilk kurucu kadrosu arasında yer aldım. Bir defa daha birleşen yollarımız, yıllarca sürecek çok yakın dostluğumuzu tekrar başlatmış oldu.

Her an birlikte yapışık kardeşler gibi süren dostluğumuz sırasında acı tatlı birçok anımız yaşamın tuzu biberi oldu. Evlendiğimizde nikah arabamızı kullanan yine kardeşim Hakan'dı. Fakültemizin ilk Mensuplar ve Mezunlar Derneği'nin başkanlığı için yapılan seçimde, o zamanki Dekanımız Prof. Dr. Ergun Önen'in aday gösterdiği öğretim üyesi arkadaşımıza karşı aday gösterdiğimiz Hakan'ın başkan seçilmesi Dekanımızın ikimize karşı uzun süren bir kızgınlığına sebep olmuştu. Bu yüzden her ikimiz de doktor unvanını elde etmiş olmamıza rağmen üç yıl süre ile yardımcı doçent kadrosunu alamamıştık. Onun büyük arabasına şimdi aramızda olmayan bazı arkadaşlarımız da dahil 7-8 kişi doluşarak gittiğimiz yemeklerin anısı halen taptaze belleğimde.

2001 yılında Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden bir vakıf üniversitesinde çalışmak üzere ayrılmama rağmen dostluğumuz sürdü, her hafta mutlaka görüşüyorduk. Zaman içinde kuruluşuna katkıda bulunduğum Kıbrıs'taki bir vakıf üniversitesinin Hukuk Fakültesi Dekanlığını önerdiğimde kabul etti ve Kıbrıs'ta göreve başladı. İstanbul'a geldiği zamanlarda mutlaka görüşüyor ve telefonla temasımızı sürdürüyorduk. En fazla üzüldüğüm anlardan birisi de hasta oluşunu öğrendiğim andı ama o bizi teselli eden bir ruh halinde idi.

Bulaşıcı bir neşe ve sohbet insanı olan Hakan, herkesin yardımına koşan, herşeyini paylaşan, değişmez bir karakter özelliğine sahipti. Odasında boş ve yalnız bulmanız mümkün değildi. Her daim öğretim

* Prof. Dr., Doğuş Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi, E-Mail: adinckol@dogus.edu.tr

üyesi arkadaşlar, öğrenciler, hukuki yardım isteyen vatandaşlar odasını doldururdu; kimseyi kırmak istemez, saatlerce sorunu olanların sorunlarını çözmek için uğraşırđı. Öğrencilerin de en sevdiği öğretim üyelerinin başında gelirdi.

Her olay ve sorunda hiç ümitsizliğe kapılmayan, eğilmeyen, dosdoğru bir insandı. Her insanın hayatında yer almasını arzu ettiği böyle bir insanın kaybı, ben dahil birçok dostunun yaşamında büyük bir boşluk yaratmıştır.

Günümüzün karmaşık, mesafeli çoğu zaman çıkar ilişkilerinin yoğunlaştığı toplumunda Hakan gibi candan, samimi, fedakâr insanların eksikliği daha derin izler bırakmaktadır. Artık o da çok sevdiğim bir diğer kardeşim, genç yaşta aramızdan ayrılan Doç. Dr. Mehmet Somer gibi ebediyete göç etti.

Allah rahmet eylesin, huzur içinde yat can kardeşim.

Hocamın Ardından

Meltem SARİBEYOĞLU SKALAR*

Akademiye adım atmamı sağlayan Hocam Prof. Dr. Ferit Hakan Baykal ile birlikte çalışmaya 1999 yılı Mart ayında başladım. Herkesin çok sevdiği ve hayranlık duyduğu Hocam birlikte çalışması zaman zaman çok zor olan bir insandı. Asistanlığım döneminde, iş anlamında karşılaştığımı düşündüğüm birçok zorluğun ardından geriye baktığımda sadece güzel anılar görüyorum.

Kendisiyle ilgili çok önemli olduğunu düşündüğüm bir özelliği, birini başkalarına takdim ederken o kişiyi iyi niteliklerini hemen sayarak övmesi ve yüceltmesiydi. Çoğu zaman da bu takdimin sonunda, pırlanta gibidir, diye eklerdi. İyi bir insan olmasından kaynaklı ama kendisi için aslında çok yıpratıcı bir başka yönü ise yardımseverliğiydi. Belki hayatında bir daha hiç görmeyeceği kişiler için dilekçeler yazdığına, ne zaman arasalar ulaşılabilir olduğuna ve ne kadar zaman harcadığına bakmaksızın yardım etmeye çalıştığına çok kereler tanık oldum. Sanıyorum hayatta en önem verdiği şey insan ilişkileriydi ve bunu arkada bırakılacak bir eser olarak görüyordu.

Bugün geriye dönüp baktığımda, kendisiyle çalıştığım ve kendisini tanıdığım için şanslı hissediyorum. Derlenmesi için büyük çaba gösterdiğim bu Armağan'ın, erken yaşta ebediyete göç eden Hocam Prof. Dr. Ferit Hakan Baykal'ı gelecek kuşaklara da tanıtmaya katkı sağlamasını diliyorum.

* Doç. Dr., Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi, Milletlerarası Hukuk Anabilim Dalı Öğretim Üyesi,
E-Mail: meltem.saribeyoglu@marmara.edu.tr

Hakan Hoca'ya

Sibel ÖZEL*

Hakan Hoca öğrencileriyle abi-kardeş ilişkisi kurmayı tercih eden ve bunu istikrarlı bir biçimde sürdürmeyi başarmış ender kişilerden biridir. Dolayısıyla milletlerarası hukuk öğretiminin dışında öğrencilerine abilik yapmış, onlara hayat dersi vermiş ve hatta pratikte pek çok hayata dokunmuştur. Bu nedenle öğrencileriyle Fakülte dışında da anı paylaşmış; onların hafızalarında hoş hatıralarla yer almıştır.

Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ndeki öğrenciliğim sırasında Hakan Abi diye hitap ettiğim Hakan Hoca ile daha sonra aynı fakültede meslektaş olarak çalışma ayrıcalığına sahip oldum. Hayatının son dönemlerinde de çok sevdiği ve çalıştığı Kıbrıs'ta her hafta görüşme ve sohbet etme imkânım oldu. Öğrencilerimden Helin Menteşe onun sayesinde arkadaşım oldu. Bizi birbirimize halen süren dostluk ilişkisiyle bağlayan Hakan Hoca olmuştur. Kıbrıs'ta birlikte yaptığımız sohbetlerde Hakan Hoca birbirinden ilginç hayat hikâyelerini bizimle paylaştı. Lefke Avrupa Üniversitesi tarafından "yılın hukukçusu" ödülüne layık görülen Hakan Hoca'ya bu ödülü takdim etmek bana kısmet oldu. 5 Mayıs 2014 tarihinde öğrencileriyle birlikte ödül törenine katılan Hocamız ile çok keyifli bir gün yaşadık. Aşağıdaki fotoğraflar hoş bir anı olarak hafızalarımızdaki yerini almıştır.

Hakan Hoca her daim milli bir çizgide Türkiye Cumhuriyeti'nin çıkarlarını korurken; bilfiil avukatlık da yapmış, hukukun pratiğindeki mücadelelerde de yer almıştır. Çok erken yaşta aramızdan ayrılan Hakan Baykal Hocamız kalplerimizde yaşamaya devam edecektir.

* Prof. Dr., Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi, Milletlerarası Özel Hukuk ABD Başkanı,
E-Mail: sibelozel@marmara.edu.tr

Prof. Dr. F. Hakan BAYKAL'ı Anarken...

Sevin TOLUNER*

Yaşlılığın anlamını, ben annemle öğrendim; şimdi de kendim yaşıyorum. Son arkadaşının vefatını, kaldıramaz diye, kendisine söylememiştik. Bu tür haberler, eğer benden daha genç olanlar göç etmişse, benim için de gerçekten çok sarsıcı oluyor. Geriye baktığımızda ömür, geçtikten sonra, uçup gitmiş gibi geliyor. Ancak bu süre içinde, bir sevdiğimizimizin kaybından doğan yoksunluk, canlılığımı hiç yitirmeden sürüp gidiyor.

Hakan Baykal'ı Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nin kuruluş yıllarında-, 1983-84'te Göztepe Kampüsündeki binasında; 1985-86'da eski Haydarpaşa Lisesi'nde-, verdiğim Devletler Umumi Hukuku derslerinde asistanım olarak tanıdım. Çok zor bir dönemde, aşmam için her yardımı yaptı. İçten gelen bu yardımcı olma refleksinin herkese karşı bir tutumu olduğunu, sonradan hep duymuşumdur.

Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden mezundu. Master ve Doktora derslerinde öğrencim oldu; Doktora, Doçentlik ve Profesörlük jürilerinde bulundum. Eleştirilerimin karşısında inatla görüşlerinin arkasında durması, unutmadığım bir özelliği idi. O dönemlerde ve vefatına kadar kadirşinaslığını sergileyen yakınlığına hep tanık oldum. Heyecanlı, hareketli, sözünü sakınmayan verici bir insandı; hastalığından kaynaklanan üzüntüyle izlediğimiz yaşantısı ona, hiç mi hiç, yakışmamıştı.

Doktor olan babasının vefatında karşılaştığımızda, “Televizyon fişinin çekilmesiyle kararan ekran gibi ölüm, hocam.” demişti. Bundan kısa bir süre sonra o da hepimizin döndürüleceği yokluğa, göçüp gitti. Kazancı, herkesin kendisi için “yardımsever, beyefendi bir kimse” diyecek olmasıdır ki, istediği de sanırım bunu duymaktı.

Işıklar içinde ol, sevgili Kardeşim!..

Ekim 2017 Feneryolu

* Prof. Dr., İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi Emekli Öğretim Üyesi